

На основу члана 60. став 2. и члана 63. став 4. Закона о ветеринарству 91/05),

Министар пољопривреде, шумарства и водопривреде доноси

П Р А В И Л Н И К
О УТВРЂИВАЊУ МЕРА ЗА РАНО ОТКРИВАЊЕ, ДИЈАГНОСТИКУ,
СПРЕЧАВАЊЕ ШИРЕЊА, СУЗБИЈАЊЕ И ИСКОРЕЊИВАЊЕ ЗАРАЗНЕ
ВЕЗИКУЛАРНЕ БОЛЕСТИ СВИЊА, КАО И НАЧИНУ ЊИХОВОГ
СПРОВОЂЕЊА

Правилник је објављен у „Службеном гласнику Републике Србије”, број 10/10

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником утврђују се мере за рано откривање, дијагностику, спречавање ширења, сузбијање и искорењивање заразне везикуларне болести свиња, као и начин њиховог спровођења.

Значење појмова

Члан 2.

Поједини изрази употребљени у овом правилнику имају следеће значење:

1) *власник или држалац животиња* јесте свако физичко или правно лице, односно предузетник у чијем је власништву животиња, односно лице које има право чувања, узгоја, транспорта и коришћења жовотиње, а на основу писменог одобрења власника и право продаје животиње;

2) *газдинство* јесте сваки објекат и простор на коме се стално или привремено држе или узгајају животиње;

3) *животиња* јесте свака домаћа животиња која припада врстама пријемчивим на везикуларну болест свиња или било која дивља животиња која припада кичмењацима, која може бити преносилац или резервоар болести;

4) *животиња заражена узрочником везикуларне болести свиња* јесте било која животиња код које се вирусолошким тестовима или серолошким тестовима у комбинацији са клиничким или епизоотиолошким доказима потврђена болест;

5) *животиња сумњива на појаву везикуларне болести свиња* јесте свака животиња код које се на основу резултата клиничког испитивања или спроведених серолошких тестова сумња да је дошло до појаве болести;

6) *период инкубације* јесте временски период између изложености узрочнику болести и појаве клиничких симптома и траје највише 28 дана;

7) *потврда болести* јесте акт којим министарство надлежно за послове ветеринарства (у даљем тексту: Министарство) проглашава везикуларну болест свиња на основу лабораторијских резултата, а у случају епизоотије и на основу клиничких и /или епизоотиолошких података;

8) *преносилац болести* (у даљем тексту: *вектор*) јесте било која дивља животиња кичмењак или бескичмењак, која механичким или биолошким путем може да пренесе и шири узрочник везикуларне болести свиња;

9) *сентинел животиње* јесу свиње на одређеном газдинству, које се у одређеном временском раздобљу, једном или више пута узастопно, испитују на присуство антитела против вируса узрочника везикуларне болести свиња, односно на присуство вируса узрочника везикуларне болести свиња.

II. МЕРЕ ЗА РАНО ОТКРИВАЊЕ И ДИЈАГНОСТИКУ ВЕЗИКУЛАРНЕ БОЛЕСТИ СВИЊА

Сумња на појаву везикуларне болести свиња

Члан 3.

Свака сумња на појаву и појава везикуларне болести свиња мора се обавезно и без одлагања пријавити Министарству.

Мере у случају сумње на појаву везикуларне болести свиња на газдинству

Члан 4.

У случају сумње да су свиње заражене узрочником везикуларне болести, ветеринарски инспектор одмах врши епизоотиолошки увиђај у складу са чланом 11. овог правилника како би се потврдило или искључило присуство везикуларне болести и ставља газдинство под надзор.

Одмах по пријави сумње на везикуларну болест на газдинству спроводе се следеће мере:

1) попис свиња по категоријама са бројем угинулих животиња у свакој категорији, категоријама животиња са видљивим клиничким знацима и категоријама животиња без клиничких знакова болести. Попис свиња мора бити дневно ажурирани, како би се узеле у обзир новорођене и угинуле свиње у периоду док траје сумња на везикуларну болест свиња на газдинству, а подаци из пописа морају бити доступни на захтев ветеринарског инспектора и проверени током сваке службене контроле и надзора;

2) затварање свих пријемчивих животиња на газдинству или њихово изоловање на неки други начин у оквиру газдинства, узимајући у обзир улогу вектора;

3) забрана промета животиња пријемчиве врсте са газдинства и на газдинство;

4) постављање дезинфекционих баријера на улазу и излазу из објеката или простора на којима су смештене животиње пријемчиве врсте, као и на улазу и излазу са газдинства;

5) узимање узорака неопходних за лабораторијска испитивања.

Свако кретање људи, као и животиња које не спадају у врсте пријемчиве на ову болест, превозних средстава на или са газдинства, превоз меса или лешева животиња, хране за животиње, опреме, стајњака или било чега другог што може да пренесе везикуларну болест свиња, мора бити одобрено од стране ветеринарског инспектора и спроведено по његовом упутству.

Мере у случају сумње на појаву везикуларне болести свиња на газдинству могу се спроводити и на другим газдинствима, ако њихов положај

или распоред у односу на газдинство на коме је постављена сумња на везикуларну болест свиња указују на могућу контаминацију узрочником, као и на сточној пијаци, вашару, догону, изложби, неком другом јавном догађају и у транспорту, у случају сумње на појаву везикуларне болести свиња.

Мере из овог члана примењују се све док се сумња на појаву везикуларне болести службено не искључи.

Дијагностика везикуларне болести свиња

Члан 5.

Дијагностичка испитивања на везикуларну болест свиња врше се у лабораторији која је акредитована од организације надлежне за акредитацију и овлашћена од стране Министарства за спровођење дијагностичких испитивања на везикуларну болест свиња (у даљем тексту: овлашћена лабораторија).

Лабораторија из става 1. овог члана остварује стручну сарадњу са референтном лабораторијом Европске уније за везикуларну болест свиња (Community reference laboratory AFRC Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Woking, Surrey GU 24 ONF, United Kingdom).

III. МЕРЕ ЗА СПРЕЧАВАЊЕ ШИРЕЊА, СУЗБИЈАЊЕ И ИСКОРЕЊИВАЊЕ ВЕЗИКУЛАРНЕ БОЛЕСТИ СВИЊА

Потврда везикуларне болести свиња

Члан 6.

Појава везикуларне болести свиња мора се потврдити у следећим случајевима:

- 1) на газдинствима на којима је вирус везикуларне болести свиња изолован из животиња или њихове околине;
- 2) на газдинствима на којима се налазе свиње које су серопозитивне на везикуларну болест свиња ако те свиње или друге свиње на газдинству показују промене карактеристичне за везикуларну болест свиња;
- 3) на газдинствима на којима се налазе свиње које показују клиничке знаке болести или које су серопозитивне ако постоји директна епизоотиолошка повезаност са потврђеном појавом болести;
- 4) на газдинствима на којима се налазе свиње за које је поновним дијагностичким испитивањем које је спроведено у размаку од 28 дана од претходног испитивања којим је утврђено да су свиње серопозитивне на везикуларну болест, установљено присуство антитела против везикуларне болести свиња, без обзира на присуство клиничких знакова болести.

Мере у случају потврде везикуларне болести свиња на газдинству

Члан 7.

Кад се на газдинству потврди везикуларна болест свиња, поред мера из члана 4. овог правилника, врши се епизоотиолошки увиђај и спроводе следеће мере:

- 1) лишавање живота на лицу места на хуман начин свих свиња без одлагања и нешкодљиво уклањање лешева животиња које су угинуле или су

убијене спаљивањем или закопавањем на лицу места, ако за то постоје услови или њихово нешкодљиво уклањање у кафилеријама, тако да се ризик од ширења узročника везикуларне болести свиња сведе на најмању могућу меру у складу са посебним прописом. Ако се врши закопавање на лицу места, дубина рупе у коју се убацују лешеве и отпад мора бити таква да се спречи откопавање од стране карнивора и да њихов положај буде такав да се спречи контаминирање воде или животне средине;

2) уништавање или одговарајући третман свих предмета, отпадака, хране за животиње, простирки или излучевина који су могли бити контаминирани, на начин да се обезбеди уништавање узročника везикуларне болести свиња;

3) чишћење и дезинфекција објеката за смештај животиња пријемчиве врсте, њихове околине, возила која се користе за превоз и опреме која је могла бити контаминирана, у складу са чланом 22. овог правилника, након спровођења мера из тач. 1) и 2) овог става;

4) проналажење и нешкодљиво уклањање меса свиња које су заклане у време које је протекло између вероватног уноса вируса везикуларне болести свиња на газдинство и почетка спровођења наређених мера.

Мере из става 1. овог члана могу се спроводити на другим газдинствима, ако се на основу њиховог положаја или распореда у односу на газдинство на којем је болест потврђена може посумњати на могућу контаминацију узročником, као и у случају потврде везикуларне болести свиња на сточној пијаци, вашару, догону, изложби, на неком другом јавном догађају и у превозу.

Сматра се да је на газдинству спречено ширење везикуларне болести свиња ако су предузете све неопходне мере и спроведено завршно чишћење и дезинфекција.

Мере на контактним газдинствима

Члан 8.

Када ветеринарски инспектор утврди или посумња на основу епизоотиолошког увиђаја да је вирус везикуларне болести свиња унет са других газдинстава на газдинство на коме је постављена сумња на везикуларну болест свиња или на газдинство на коме је потврђена та болест или са тих газдинстава на друга газдинства или у кланицу као резултат кретања људи, животиња или превозних средстава или на неки други начин, та газдинства ће бити стављена под надзор и на њима ће се спроводити мере из чл. 4. и 7. овог правилника.

Мере из чл. 4. и 7. овог правилника на контактним газдинствима спроводе се најмање 28 дана.

Спровођење мера на контактним газдинствима може се ограничити на део газдинства и на животиње које се тамо налазе, ако су те животиње смештене, узгајане и храњене потпуно одвојено и ако о њима брине друго особље.

Мере на газдинству са две или више производних јединица

Члан 9.

Ако је везикуларна болест свиња потврђена на газдинству које има две или више одвојених производних јединица, Министарство може да дозволи одступање од мере прописане у члану 7. став 1. тачка 1) овог правилника на производној јединици на којој се налазе здраве свиње, под условом да су

структура и величина ових производних јединица и активности које се у њима обављају такве да су оне потпуно одвојене у погледу смештаја, држања, особља, опреме и храњења, како би се спречило ширење узрочника болести са једне производне јединице на другу.

Мере у случају сумње на појаву и потврде
везикуларне болести свиња у кланици

Члан 10.

Код сумње на појаву везикуларне болести свиња у кланици ветеринарски инспектор без одлагања врши епизоотиолошки увиђај, ставља кланицу под надзор и налаже изоловање животиња сумњивих на појаву везикуларне болести свиња, као и клиничко и лабораторијско испитивање свих свиња у кланици, како би се искључила сумња на појаву болести.

Када се присуство везикуларне болести свиња потврди у кланици без одлагања се спроводе следеће мере:

- 1) лишавање живота на хуман начин оболелих свиња;
- 2) клање свих здравих свиња у кланици;
- 3) одвојено држање под инспекцијским надзором меса и кланичног отпада претходно закланих свиња од меса и отпадака других свиња;
- 4) уништавање лешева и унутрашњих органа оболелих и уинулих свиња на начин да се избегне сваки ризик од ширења вируса везикуларне болести свиња, односно обезбеди његово уништавање;
- 5) чишћење и дезинфекција објеката, опреме и возила под надзором ветеринарског инспектора;
- 6) забрана допремања свиња на клање или стављања у промет до истека периода од 24 сата после чишћења и дезинфекције.

Епизоотиолошки увиђај

Члан 11.

Епизоотиолошки увиђај обухвата:

- 1) утврђивање периода у којем је вирус везикуларне болести свиња могао бити присутан на газдинству пре него што је ова болест пријављена или пре него што је постављена сумња на болест;
- 2) утврђивање извора везикуларне болести свиња на газдинству и утврђивање свих осталих газдинстава на којима су смештене животиње које спадају у пријемчиве врсте, а које су могле да буду заражене или контаминирани из истог извора;
- 3) праћење кретања људи, премештања животиња, лешева, превозних средстава, опреме или било ког другог предмета, којим се вирус везикуларне болести свиња може пренети са или на газдинство;
- 4) праћење присуства и распрострањености могућих вектора болести.

IV. НАЧИН ОДРЕЂИВАЊА ГРАНИЦА ЗАРАЖЕНОГ И УГРОЖЕНОГ ПОДРУЧЈА И МЕРЕ ЗА СПРЕЧАВАЊЕ ШИРЕЊА, СУЗБИЈАЊЕ И ИСКОРЕЂИВАЊЕ ВЕЗИКУЛАРНЕ БОЛЕСТИ СВИЊА НА ЗАРАЖЕНОМ И УГРОЖЕНОМ ПОДРУЧЈУ

Начин одређивања граница зараженог и угроженог подручја

Члан 12.

Када се на основу резултата дијагностичких испитивања потврди присуство везикуларне болести свиња, министар надлежан за послове ветеринарства (у даљем тексту: министар) одређује границе зараженог и угроженог подручја, а на основу епизоотиолошких, географских, административних, еколошких и епизоотиолошких фактора.

Заражено подручје је део територије Републике Србије полупречника од најмање три километра око газдинства на којем је потврђена везикуларна болест свиња.

Угрожено подручје је део територије Републике Србије полупречника од најмање 10 километара око газдинства на којем је потврђена везикуларна болест свиња.

Кад заражено, односно угрожено подручје прелази на територију суседне државе Министарство, у сарадњи са надлежним органом суседне државе, успоставља подручја из става 1. овог члана.

Границе зараженог и угроженог подручја из става 1. овог члана могу се променити, у зависности од:

- 1) географског положаја, нарочито природних или вештачких граница;
- 2) еколошких фактора;
- 3) метеоролошких услова;
- 4) присутности, раширености и врсте вектора;
- 5) резултата епизоотиолошког увиђаја;
- 6) резултата лабораторијских испитивања.

Мере које се спроводе у зараженом подручју

Члан 13.

У зараженом подручју спроводе се следеће мере:

- 1) попис свих газдинстава на којима се држе пријемчиве врсте животиња;
- 2) редовна контрола свих газдинства на којима се држе пријемчиве врсте животиња, клинички преглед тих животиња укључујући и узимање статистичког броја узорака за лабораторијско испитивање, вођење евиденције контрола и налаза, с тим да учесталост контрола треба да буде пропорционална озбиљности епизоотиолошке ситуације на газдинствима са највећим ризиком;

- 3) забрана превоза животиња пријемчиве врсте, јавним или другим путевима, осим услужним путевима на газдинству. Ветеринарски инспектор може дозволити провоз животиња путевима или железницом без истовара или заустављања;

- 4) забрана промета животиња пријемчиве врсте са газдинства на коме се држе и на то газдинство;

Мере из става 1. овог члана примењују се најмање током периода који је једнак максималном периоду инкубације од уклањања животиња из зараженог

газдинства у складу са чланом 7. став 1. тачка 1) овог правилника и завршног чишћења и дезинфекције.

Када се болест преноси векторима и инсектима може се на основу анализе ризика одредити време трајања мера и услови за могуће спровођење испитивања на сентинел животињама.

У зараженом подручју после истека максималног периода инкубације спроводиће се мере које се спроводе у угроженом подручју.

Члан 14.

Изузетно од члана 13. став 1. тачка 4) овог правилника може се одобрити промет животиња пријемчиве врсте у случају превоза животиња ради хитног клања директно у кланицу у зараженом или угроженом подручју, одобрено од стране Министарства, под следећим условима:

- 1) да су на газдинству порекла боравиле најмање 21 дан од уклањања свиња са зараженог газдинства и спроведеног чишћења и дезинфекције;
- 2) да су клинички прегледане све свиње на газдинству порекла;
- 3) да су свиње обележене на прописан начин;
- 4) да се превоз спроводи под службеним надзором и превозним средством које је запечаћено;
- 5) да је извршен клинички преглед и дијагностичко испитивање свих свиња које се упућују на клање;
- 6) да је ветеринарски инспектор на кланици обавештен о упућивању животиња на клање.

У кланици свиње са зараженог подручја морају се држати и клати одвојено од осталих свиња. Превозна средства и опрема који су коришћени за транспорт свиња морају да се очисте и дезинфикују пре него што напусте кланицу.

При прегледу, пре клања и пост-мортем узима се статистички репрезентативан узорак крви. Ако је резултат лабораторијског испитивања статистички репрезентативног узорка крви негативан, месо се може користити за људску исхрану, а ако је резултат позитиван, односно ако се потврди везикуларна болест свиња, спроводе се мере у складу са чланом 10. тачка 4) овог правилника.

Ако се свеже месо свиња из става 3. овог члана отпрема у објекат који је одобрило Министарство, сваку пошиљку мора предходно запечатити ветеринарски инспектор и пошиљка мора остати запечаћена у току превоза до одобреног објекта.

Мере које се спроводе у угроженом подручју

Члан 15.

У угроженом подручју спроводе се следеће мере:

- 1) попис свих газдинстава на којима се држе животиње пријемчиве врсте;
- 2) забрана превоза животиња пријемчиве врсте јавним путевима, осим на пашњаке или у објекте у угроженом подручју у којима се држе затворене, под надзором ветеринарског инспектора;
- 3) забрана провоза животиња пријемчиве врсте, осим провоза путевима или железницом без истовара или заустављања по одобрењу ветеринарског инспектора;

4) забрана промета животиња пријемчиве врсте из угроженог подручја;

5) забрана напуштања угроженог подручја за камионе и друга превозна средства и опрему који су коришћени за превоз свиња или других животиња или материјала који могу бити контаминирани пре него што се изврши њихово чишћење и дезинфекција у складу са чланом 22. овог правилника.

Министарство може одобрити превоз свиња директно у одобрену кланицу ради хитног клања под условима из члана 14. овог правилника.

Мере из става 1. овог члана примењују се најмање током периода који је једнак максималном периоду инкубације, након што су животиње из зараженог газдинства уклоњене у складу са чланом 7. став 1. тачка 1) овог правилника, као и после извршеног чишћења и дезинфекције у складу са чланом 22. овог правилника.

Када се болест преноси векторима и инсектима може се на основу анализе ризика одредити време трајања мера и услови за могуће спровођење испитивања на сентинел животињама.

Члан 16.

Изузетно од члана 15. став 1. тачка 4) овог правилника може се одобрити промет животиња пријемчиве врсте из угроженог подручја под следећим условима:

- 1) да су на газдинству порекла боравиле најмање 21 дан пре превоза;
- 2) да су све свиње на газдинству прегледане током 48 сати пре превоза;
- 3) да је извршен клинички преглед свиња које треба преместити током 48 сати пре превоза, под условом да су резултати тестова негативни;
- 4) да је спроведено серолошко испитивање статистичког узорка узетог од свиња које треба преместити, а да при том нису дијагностикована антитела на везикуларну болест свиња у периоду од 14 дана пре превоза;
- 5) да су свиње обележене на прописан начин;
- 6) да су превозна средства и опрема која се користи за превоз свиња очишћени и дезинфиковани пре и после сваког превоза.

Члан 17.

Ако се мере из члана 13. став 1. тачка 4) и члана 15. став 1. тачка 4) овог правилника примењују дуже од 30 дана због појаве нових случајева везикуларне болести свиња, а као последица спровођења тих мера наступе проблеми са држањем животиња, може се на основу образложеног захтева власника одобрити превоз животиња са газдинства унутар зараженог или угроженог подручја ако:

- 1) се спроведе клинички преглед свих животиња на газдинству;
- 2) се изврши клиничко испитивање животиња које треба да се превезу и ако су резултати клиничког испитивања негативни;
- 3) је свака животиња обележена на прописан начин;
- 4) се газдинство у које се упућују животиње налази унутар зараженог или угроженог подручја;
- 5) су превозна средства и опрема која се користи за транспорт свиња или других живих животиња очишћена и дезинфикована, како би се избегао ризик од ширења узрочника болести током тог превоза.

Обавештавање

Члан 18.

Министарство ће предузети све потребне мере за добру информисаност становништва о наређеним мерама и предузети све што је потребно за правилно спровођење тих мера.

Како би се обезбедила добра информисаност унутар и ван зараженог и угроженог подручја о наређеним мерама и омогућило њихово спровођење, постављају се видљиви знаци и упозоравајући натписи и користе средства јавног информисања.

Престанак болести на зараженом или
угроженом подручју

Члан 19.

Сматра се да је везикуларна болест свиња престала ако су у зараженом и угроженом подручју спроведене све прописане мере, завршно чишћење и дезинфекција и ако је од последњег случаја болести протекао максимални период инкубације, а да се за то време није појавио нови случај болести.

V. МЕРЕ ЗА ОТКРИВАЊЕ, ДИЈАГНОСТИКУ, СПРЕЧАВАЊЕ ШИРЕЊА И
СУЗБИЈАЊЕ ВЕЗИКУЛАРНЕ БОЛЕСТИ СВИЊА КОД ЖИВОТИЊА
КОЈЕ ЖИВЕ У ДИВЉИНИ

Члан 20.

За рано откривање, дијагностику, спречавање ширења, искорењивање и сузбијање везикуларне болести свиња код животиња које живе у дивљини, примењиваће се одговарајуће мере у складу са овим правилником.

VI. ПОНОВНО УВОЂЕЊЕ СВИЊА НА ГАЗДИНСТВО
НАКОН ПРЕСТАНКА БОЛЕСТИ

Члан 21.

Поновно увођење свиња на газдинство на коме је потврђена везикуларна болест свиња може се извршити после контроле ветеринарског инспектора којом је утврђено да су спроведене све мере на газдинству и извршено чишћење и дезинфекција у складу са чланом 22. овог правилника.

Поновно увођење свиња на газдинство не сме започети пре истека 28 дана након завршетка чишћења и дезинфекције спроведених у складу са чланом 22. овог правилника.

Поновно увођење свиња на газдинство, у зависности од начина узгоја и држања свиња на газдинству, обавља се под надзором ветеринарског инспектора на следећи начин:

1) на газдинствима на којима се свиње држе на отвореном увођењем на цело газдинство ограниченог броја сентинел животиња које су прегледане и за које је утврђено да су негативне на присуство антитела против вируса везикуларне болести свиња. Клиничко испитивање сентинел животиња врши се 28 дана после њиховог насељавања и узимају се узорци ради серолошких тестова. Ако ниједна сентинел животиња не показује клиничке знаке

везикуларне болести свиња нити антитела против вируса болести, може се спровести потпуно поновно насељавање;

2) на газдинствима са другим начином узгоја, поновно насељавање спроводи се у складу са тачком 1) овог става или се спроводи потпуно насељавање под условом :

(1) да све свиње буду допремљене током периода од осам дана и да потичу са газдинстава која се налазе ван угроженог и зараженог подручја и да су серо-негативне,

(2) да ниједна свиња не напусти газдинство током периода од 60 дана након допремања последњих свиња,

(3) да свиње које су поново насељене буду клинички и серолошки испитане под надзором ветеринарског инспектора најраније 28 дана после допремања последње свиње на газдинство.

VII. ЧИШЋЕЊЕ И ДЕЗИНФЕКЦИЈА

Члан 22.

Чишћење и дезинфекција морају бити спроведени под надзором стручног лица на такав начин да се елиминише сваки ризик од ширења или опстанка узročника болести.

Поступак чишћења и дезинфекције зараженог газдинства састоји се од текућег и завршног чишћења и дезинфекције.

Текуће чишћење и дезинфекција се спроводи на следећи начин:

1) када се лешеве свиња уклоне, делови просторија у којима су свиње биле смештене и делови других просторија који су били контаминирани за време клања дезинфикују се одобреним препаратом у концентрацији која је примерена за везикуларну болест свиња. Препарат за дезинфекцију мора да остане на површини најмање 24 сата;

2) свако ткиво или крв који су евентуално просути током клања у кланици пажљиво се сакупљају и нешкодљиво уништавају са лешевима. Клање се обавља на површини која се лако чисти, пере и дезинфикује;

3) коришћени стајњак, контаминирана храна и друге материје уклањају се из објекта, сакупљају на гомилу и третирају одговарајућим препаратом за дезинфекцију. Излучевине се третирају на начин да се уништи вирус везикуларне болести свиња,

4) сви покретни делови се уклањају из просторија, чисте и дезинфикују;

5) масноћа и остала прљавштина се уклања са свих површина натапањем површина средством за одмашћивање, које се после тога испира водом под притиском;

6) препарат за дезинфекцију наноси се прскањем свих површина,

7) просторије које се могу потпуно затворити се дезинфикују поступком фумигације;

8) оштећени подови и зидови морају се поправити, а после тога дезинфиковати на одговарајући начин;

9) све површине морају бити третиране алкалним препаратом за дезинфекцију са рН вредношћу изнад 12,5 или са неким другим одобреним препаратом за дезинфекцију. Препарат за дезинфекцију мора да буде испран водом после 48 сати;

10) сви делови просторија који не садрже запаљиве материјале могу се третирати топлотом, употребом апарата за распршивање пламена.

Завршно чишћење и дезинфекција врши се после 14 дана од спроведеног текућег чишћења и дезинфекције понављањем третман алкалним препаратом за дезинфекцију или апаратом за распршивање пламена из става 2. тачка 1. подтач. 9. и 10. овог члана.

VIII. ВАКЦИНАЦИЈА ПРОТИВ ВЕЗИКУЛАРНЕ БОЛЕСТИ СВИЊА

Члан 23.

Вакцинација против везикуларне болести свиња се не спроводи, као ни лечење болесних или сумњивих животиња на везикуларну болест свиња.

Министарство може дозволити одступање од става 1. овог члана, ради научних истраживања и ако је епизоотиолошка ситуација таква да захтева вакцинацију.

У случају да је епизоотиолошка ситуација таква да захтева вакцинацију, Министарство припрема и доноси план вакцинације који је саставни део Кризног плана.

План вакцинације мора да буде сачињен тако да садржи податке о:

- 1) густини популације свиња у зараженом подручју;
- 2) карактеристикама и саставу сваке вакцине која се користи;
- 3) начину и поступку контроле дистрибуције, складиштења и употребе вакцине;
- 4) категоријама животиња које се могу или морају вакцинисати;
- 5) подручјима у којима вакцинација мора или може бити спроведена;
- 6) временском периоду у којем ће се спровести вакцинација.

Вакцинација или ревакцинација, као и коришћење ињекција хиперимуног серума на пријемчивим животињама сумњивим на појаву болести се не спроводи.

Приликом вакцинације спроводе се следеће мере:

- 1) посебно обележавање вакцинисаних животиња јасном и читљивом ознаком;
- 2) забрана изласка вакцинисаних животиња изван подручја у коме је вакцинација спроведена осим ако се не упуте на кланицу коју је одобрило Министарство ради хитног клања пошто је спроведено испитивање свих сумњивих животиња на газдинству и потврђено да ниједна од сумњивих животиња није заражена.

Превоз животиња пријемчивих врста из подручја у коме је вакцинација спроведена Министарство може одобрити када је вакцинација завршена.

IX. КРИЗНИ ПЛАН

Члан 24.

Министарство доноси Кризни план у складу са овим правилником.

Кризни план спроводи кризни центар, кога образује министар, у складу са прописима о државној управи.

Кризни центар има подручне јединице које се организују за територију управног округа или општине.

Кризни план садржи:

- 1) попис чланова кризног центра који координира спровођење мера које се примењују у случају појаве везикуларне болести свиња;

2) попис подручних јединица кризног центра које контролишу спровођење мера на локалном нивоу;

3) податке о особама које су одговорне за спровођење кризног плана, укључујући и стручне квалификације, специфична знања и одговорности, као и потребне податке ради њиховог брзог контактирања;

4) податке о расположивој опреми и материјалима који су потребни за правилно спровођење мера;

5) податке о активностима које треба предузети, укључујући и поступање са зараженим, односно сумњивим животињама, уклањање лешева и дезинфекцију;

6) програм едукације ради одржавања и унапређења оспособљености у теренским и административним поступцима;

7) податке о поступку лабораторијских испитивања у овлашћеној лабораторији, коришћењу брзих дијагностичких тестова, као и начину достављања узорка лабораторији;

8) податке о плану вакцинације и количинама вакцина против везикуларне болести свиња за које је процењено да ће бити потребне у случају спровођења вакцинације.

X. ЗАВРШНА ОДРЕДБА

Члан 25.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Број: 110-00-00298/2009-09
У Београду, 23. фебруара 2010. године

МИНИСТАР

др Саша Драгин

